

oculis eorum: et iam non sic neque luctu.
neque clamor: sed nec ullus dolor: qui pri-
ma abierunt. **S**anctis vero aiabz non
iam imitacionem: nec a sanctis an-
gelis tantummodo querere debemus au-
xilium: sed ardentem desiderare aspectum
eorum: et esse cum illis: et videre que sint
ille colune celi que sustinent orbem
terrarum: in quibus rutilat et refulcet tan-
tum et tanta excellens diuinitatis insigne.
In domino autem non solum pietas querenda
est: sed et in eum tota affectio dirigenda:
et diligamus nos propter ipsum.
et suscipiamus que sit illa maiestas que
cuncta faciat: cuncta crearet: et nun-
quam desiderant rationabiles creature
perspicere. **D**e autem semite spiritualis ex-
ercitii: quibus religiosa mens et dila-
tata et delectata: vnum eorum que sunt re-
tro oblita et ab anteriora id est eter-
na bona se extendens. sequitur ad pal-
mam superne vocacionis. **N**unquam non super
naturam beatus iste andreas apostolus
cuius sollemnitas per manibus est transili-
erat: qui dicebat: o bona crux diu de-
siderata: et iam occupascetur animo prope-
rata: securus et gaudens vemo ad te.
Alterati hominis est ista vox: et qui de
bonis nature ad gratie bona surre-
xerat: ut non solum gloriaretur in spe: sed in
tribulationibus: et gaudens iret a conspectu
consilii: quod dignus esset pro noie
sibi contumeliis pati. **N**on modo enim non
patienter sed libenter: verum ardentem
ad tormenta sicut ad ornamenta: ad
penas sicut ad delicias properabat.
Porro eterna bona illa sunt: que nec
oculus vidit nec auris audiuit: et que
nunquam exierunt ab illa patria: que ne-
scit nisi gaudium et iubilacionem. **U**bi mi-
hil deest: ecce abundantia: qua im-
pleatur humana cupiditas. **Q**ue est
ista copia: ubi nihil quod nolis sit: to-
tum sit quod velis. **F**iat pax ait apostolus

ad iherusalem in virtute tua: et abun-
dantia in turribus tuis. **I**n illis in quibus
turribus que iuxta apostolum a alium gem-
mis edificabuntur: ubi adipe frumens
tamen non cortice sacramenti satiabit nos
deus. **Q**uod si nihil deest nobis ali-
quid autem nos latuerit: nunquid erit
gloria consummata? **D**eum nihil latebit
nos: et ecce sapientia qua curiositas
hominis satietur. **S**apientia qua tunc
omnia que in celo et que in terra sunt pers-
ectissime cognoscemus: in ipso fonte
sapientie rerum omnium cognitionem bi-
bentes: non metuam suspiracionem: non time-
bo consilia: quia ciuitas illa: iuxta iohan-
nem purissimo vitro similis erit: ut
sicut per vitrum lucidissime cernimus:
sic aliorum conscientias clarissime vis-
deamus. **Q**uod et si nihil defuerit: tamen
nihil latuerit: maneat autem timor et
anxietas amittendi. **D**eum nihil ter-
ret: et ecce potentia: qua humana
infirmitas roboratur. **Q**ui posuit in-
quit fines tuos pacem et confortauit se-
ras portarum tuarum: ita ut nullus in-
micus intret: nullus exire possit ami-
cus. **U**bi ergo summa abundantia
summa sapientia: summa potentia est:
puto quod nihil desit plenitudinis: quan-
tum spectat ad summam felicitatis
humane. **D**ec sunt bona nature gra-
tie glorie: bona humanitatis: bona con-
tutis: bona eternitatis. **D**ec cogite-
mus: hec ruminemus fratres: et iux-
ta preceptum legis reuocemus rumi-
nacionem: quia sic viuatur: et in tan-
to libere vita spiritus mei. **S**ic enim cogita-
tio sancta seruabit nos: ut dicamus
cum sancto: meditatio cordis mei in
aspectu tuo semper: domine adiutor meus
et redemptor meus.

De triplici custodia manus lingue
et cordis.

E e liij

O Anes nobis causamur deesse
se grāz: s̄ iustius forsītā ip-
sa sibi querit̄ deesse grā nō
nullos. Nepe res cordis est gratia
deuotōis ista quā q̄rimus: et s̄ mu-
nere ip̄e se fraudat. q̄ internū ei dis-
simulat receptaculū exhibere. Ce-
terū vnde illi cura cordis: cui ne ip̄a
sa quidem adhuc oris circūspectio.
seu manus custodia subest? Nō sibi
deesse miret̄ cōsumatōnem. qui nec
initū apprehendit: s̄ ne is q̄z q̄ mi-
tū iam tenere videt̄ et ad mediū nō
puenit. Magnū est homini seculari
mūdas habere man⁹: monacho nō
est magnū: s̄ plane magnū ei malū
esse probat̄. ne ipsarū quidem otas-
gia declinare. Imo vero et in ip̄is q̄z
manib⁹ longe amplior mūdicia. et
iusticia abūdantior a nobis exigē
q̄ ab illis. Nimirū illis dr. Fugite
fornicatōem: et qui furabat̄ iā non
fure ē ceteraq; similia: q̄ qui fecerit
regnū dei nō osequent̄. Nūquid et
nobis ab h̄mōi cōtagijs operū et tā
grauī manuū otaminatōe timēduz
est? Sed q̄ mūdiores man⁹. eo gra-
uius q̄z minor in eis neuus offēdit:
et sicut p̄ciosam vestē exigua quīs
macula turpius decolorat. Nobis
ab immūdiciā. minima q̄libet inobe-
dientia sufficit: nec iā neuus est. sed
grauis macula: si in actib⁹ nostris
vel minor relidet negligētia mans-
datoz. Nec igit̄ operum diligētia
seruātoz. initia nostre ouersatōis
exercet. dū adhuc quidem mōdicū.
s̄ tū iam lumen in nobis est: nisi for-
te magnū se putāt h̄re lumē quib⁹
veritas ait. Cū feceritis om̄ia q̄ p̄-
cepta sūt vobis: dicite. q̄a serui in-
utiles sumus: q̄ debuimus facere fe-
cimus. Sed is inquis ppter humis-
ilitatē monuit esse dicēduz. Plane

appter humilitatē: s̄ nūquid ostra ve-
ritatē. Ceterum si circa factorū q̄z
custodiā inuenimur negligētiores:
nemo sapiēs eū liquare culicēz mo-
neat: qui vtinā nō glutiat vel came-
lum. At si iam manus mundate fue-
rint: nec sic quidem cōtinuo ab cor-
transitur: labijs sane mundandis se-
cundū studium et media sollicitudo
debet̄. Quod si dixeris rarus est q̄
sermōnes suos in iudicio disponere
videatur. vel ex hoc discēs. q̄ sit ra-
ra p̄fectio: cum nec p̄fectū inue-
neris oib⁹ esse omnē. Nius sane nu-
meret quātas modicū lingue mem-
brū strabat sorbes. q̄z multiplex in
labijs incircūcisis immūdicia coagu-
letur: q̄z sit grauis perniciēs oris in
circūspectis. Est enim lingua diffor-
mata in sermōib⁹ ociosis: est lin-
gua impudica: ē et magniloq̄. Quas-
rum prior lasciuie: sequēs arrogan-
tie famulat̄. Est etiā lingua dolosa
et itē lingua maledica: quarū altera
in falsiloquāz adulatoriā subdis-
uidit̄: et altera vero nūc in facie cō-
tumelias irrogat. nunc detrahīt in
occulto. Quod si de omni vel ocioso
verbo q̄dcunq; locuti fuerint homi-
nes deo sunt reddituri ratōez in die
iudicij: quanto disticius de verbo
mēdaci. mordaci. et iniurioso. de ela-
to vel lasciuo. de adulatorio a detra-
ctorio iudicabūt̄. Quā vera sētētia
frēs. in multiloq̄o nō effugiēdū pec-
catū. Ut enī p̄tereā cetera. si appte-
rea est ociosū verbū q̄ nullā ratōa-
lem causam habeat: quā ratōem de
eo reddere poterimus. quod est p̄-
ter ratōem? Nemo vestrū fratres
parui estimet tēpus. quod in v̄bis
osumitur ociosis. Siquidez tempus
acceptabile est: et dies salutis. Vo-
lat verbū irreuocabile: volat tēpus

irremediabile: nec abſit inſpiciens
qđ amittat. **Libet** cōfabulari aiunt
donec hora p̄tereat. **O** donec p̄tereat
at hora: o donec p̄tranſeat tempus
donec hora p̄tereat. quam tibi ad
agendam penitentiā. ad obtinēdaz
vniā. ad acq̄rendā gratiā. ad glo
riā p̄merendā miſeratio cōditoris
indulget. **Donec** tranſeat tēpus.
quo diuinā reſpiciāre debueras
pietate: p̄perare ad angelicā ſocie
tate. ſuſpirare ad amiſſaz hereditas
tē aſpirare ad p̄miſſaz felicitatem.
excitare remiſſaz volūtate: flere cō
miſſaz miſeratiōe. **Sic** nimirū ſic agri
cole cū diu deſiderata affuerit opor
tunitas ſeminādi. ſic vinitores cum
exſpectatū tēpus putatōis adue
nerit inueniſſe occupatōes. et quaſi
irreſpiciēſibiliter ſine ope diē tranſ
giſſe letant. ſic inſtantibz nūdimis
miſitōres neceſſe moras occaſiōes
querere ſolēt. ne quem forte ſibi ex
cis queſtū puenire otingat. **Sic** de
moqz paupes mēdicantes cū multis
clamoibz euocatus tandem affue
rit elemoſinarū diſtributor diuerſi
cula capiat: et ſcurentibz ſocijs va
cuos ambiūt occupare reſeſſus. et
fouere latebras. in angulis platea
rum. **Vniā** tamē vel ſolū tempus
vite amittere in verbis: ſ; multi in
bis etiā vitā amittere cōprobanē:
nec modo ipſi amittere ſ; abimē qđ
et hoc fratribz ſuis. **An** nō amittūt
vitaz detractores deo odibiles: odia
biles vite. **Fugit** vita quos odit: et
quos vita fugit mori neceſſe ē. **An**
nō et ipſe moriē. qđ venenū bibit: qđ
ei maleſuada detractōis lingua p̄
pimat. **Si** quidem furtim ei dilectio
nis vita ſubtrahit: tđū nescit pau
larim in eo fraternā caritas refri
geſcit. **Auditus** eſt forſitan ipſe

qđ cui detrabit. vñbiqz enim verba
volant: et multoz prius ora ſermo
p̄tranſiēs difficile fieri poteſt. quin
in ſinguloz creuerit linguis: et qđ
iam proſectus referat. ad eū ad cu
ius ſpectat offeſaz. **Itaqz** ſcādali
ſabit audiēs et tabeſcet: eoqz facili⁹
extinguet in eo caritas: qđ amplius
ante viuere videbat. **Si** inimicus ait
me⁹ maledixiſſet mihi: fuiſtimuiſſem
vñqz. **Et** quide⁹ cauet ſibi prudens
auditor: cauet et ipſe ſi non deſipit. qđ
ſibi nouerit eſſe detractū: ille ne ve
neno inſiciat: iſte ne ſcādolo p̄tur
betur. **Sed** quod in ſe eſt tamē lin
gua maledica. et illius pcutiēs oſci
entiā. et iſtius vulnerās caritate⁹.
ſecuz pariter vtrūqz pemit. **Punqđ**
vipera non eſt lingua iſta: **Ferociſ**
ſima plane: nimirū que tam letaliē
tres inſiciat flatu vno. **Nūquid** nō
lancea eſt lingua iſta: **Proſecto**. et
acutiſſima: quē tres penetrat ictu
vno. **Lingua** inq̄t eoz gladi⁹ acu
tus. **Gladius** e quidem anceps: imo
et triceps eſt lingua detractōis.
Nec vero ei⁹ ſimodi linguā ipſo etiā
mucrone quo dñicū latus oſoſſum
eſt crudeliore dicē verearis. **Fodit**
enim hec qđ xpi corpus et mēbrū de
mēbro: nec iam exanime fodit: ſed
facit exanime fodiendo. **Ipſis** qđ
nocentior eſt ſp̄mis quas illi tā ſub
limi capiti. furoz militaris impoſuit
ſeu etiā clauis ferreis qđ ſanctiſſi
mis manibz illis et pedibz oſumatio
ludaice iniquitatis inſixit. **Si** enī
huius qđ nunc pungiē et tranſfo
ditur corporis ſui vitā illius vite cor
poris p̄culiſſet: nūquam illud p̄ iſto
mortis iniurie crucis ignominie tra
bidiſſet. **Et** dicim⁹. **Leuis** res ſmo
tēna. mollis et exigua caro lin
gua hois: qđ ſapiens magnipēdat.
E e inij

Leuis quidem res sermo. quia leuiter
 volat. sed grauitur vulnerat: leuiter
 transit. sed grauitur vrit: leuiter per-
 netrat animū sed nō leuiter exit: per-
 fertur leuiter. sed nō leuiter reuocat:
 facile volat. atq; ideo facile violat
 caritatem. **V**ilis res musca moriens
 est: sed exterminat oleū suauitatis.
Tenerū mēbrū lingua. **A**ttamen
 vix teneri potest: substantia quidē
 infirmū atq; exiguum: sed vsu ma-
 gnum et validū inueniē. **M**obicum
 mēbrū est: sed nisi caueas magnū
 malum. **T**enuis est et lata: aptissi-
 mū vacuādis cordib; instrumentū:
 sicut multorū nisi inter vos oscien-
 as arbitror attestari. **N**isi forte om-
 nes tam perfecti simus vt nunq̃ no-
 bis post longas fabulatōes inuen-
 ta sit mēs quodāmodo vacua. medita-
 tio minus deuota. sicca magis affe-
 ctio. et olocautū orōis nō adeo pin-
 gue. **A**ppe vba siue q̃ dixim⁹ siue etiā
 que audiuius: verba tamē: facile
 enim lingua labitur. nec minus fa-
 cile illabiē cordi: ita vt multis inter
 loquendū minus profuerit q̃ appriā
 colubuerint. dum nō cauerint alie-
 nam. **V**tilis est frater qui tibi loq̃-
 tur. sapiēs est religiosus ac timens
 deū: plus dico. angelus est et ange-
 lus lucis: etiā sic caue tibi. ne audias
 unde ledaris. **N**e psonā tibi ve-
 lim suspectā esse sed linguam. preser-
 tim in sermocinatōe cōmuni. **B**ona
 quidem colūbe simplicitas: sed in hac
 parte q̃ serpentis astutiā nō omit-
 tas. **M**aria ne angelicū quide; ver-
 bum siue discussione p̃teriens. cogi-
 tabat q̃lis esset ista saluatio. **T**u
 q̃ si crebris experimentis saltē sol-
 lertē aduertisti q̃tū noceant ver-
 ba. non despicies si sollicitus fueris.
 quāto quidem interesse necesse est

collocutōnū: non modo ori circūspe-
 ctōem: sed et aurī nihilominus adhi-
 bere cautelā. **N**ō miremini: q̃ hui-
 ic gradui proficiētū diutius immo-
 remur: plures siquidē inter vos per-
 ficientes esse credim⁹ q̃ perfectos.
Forte tamen nimī videam⁹ in fug-
 gillatōe verborū. **S**ed memētote
 quoniam lingua est que oīa vicia
 lingue loquitur: vt in eo vel maxie
 haberi debeat excusata. q̃ nec sibi
 parcat: et aduersus appriā q̃ surpsit
 us pericula muniat audiētes. **V**en-
 tus est sermo: sed nō semp est ven-
 tus vrēs. **S**urge inquit aquilo et ve-
 ni auster: perfla ortum meū: et flu-
 ant aromata illius. **E**st q̃ magna
 nihilomin⁹ sermonis utilitas. et fre-
 quenter in lingua fructus preciosis-
 sim⁹ reperitur. **S**emp iusti vita ex
 fide est: et fides ex auditu: audit⁹ per
 verbum dei. **Q**uō enim viuet quis.
 nisi crediderit. quomodo crederet nisi
 audierit: quō audiet nisi annunciet⁹
 eis. **S**ane apterea maiorē ei diligen-
 tiā et diligentiorē custodiā cōuenit
 exhiberi: q̃ sit iuxta sc̃pturā mo-
 ris et vita in manib; lingue. **A**lioquin
 si sola inesset vita. nec circūscisio qui-
 dem ei si sola mors: etiā abscisio de-
 bere. **N**unc vero ponēda nobis ori
 nostro custodia. et ostiū circūstan-
 tiē labijs: vt nec vitalem edificatō-
 nem clausura damnet eterna: nec le-
 talis perniciēs liberū sortiat⁹ egres-
 sum. **V**igilemus itaq; super opera
 nostra fratres: ne vel omittam⁹ q̃d
 preceptū est: vel quod prohibit⁹
 cōmittamus. **D**ortatur nos ad bi-
 pertitam hāc custodiam app̃eta cū
 dicit: declina a malo et fac bonum.
Vigilem⁹ etiā nihilomin⁹ sup vba
 nostra: ne in eis vel offēdere deū vel
 proximū nocere otingat. **F**elix siq̃

dem quē in om̃io fabulatōe duplex
timor iste sollicitat. ⁊ duorū cōsidera
tio stimulat aubitorū: p̃mū q̃dēz di
uine maiestatis in cuius manus inci
tere profus horrendū: dehinc fra
terne infirmitatis cui nihilominus
perfacile est offendiculū dare. Pu
to tamē ne eū q̃dem qui in verbo ca
uet offensionē. perfectū adhuc dici
oportere: nisi forsitan opatōe prio
ris qui tantum sup̃ opa vigilabat.
Nā ⁊ veritas in euāgelio de vigilā
tiā fuit aduentū dñi p̃stolantibz
loquēs. si inquit in terciā vigilia ve
nerit ita muenerit. beati sunt serui
illi: q̃d nequa q̃ de p̃ma. s̃ nec de se
cūda dictū quidēz repies. Est autēz
vigilia hec sup̃ cor: cui sane omnem
iā custodiā exhibere sapiēs monet:
nimirū q̃a ex ipso vita p̃cedit. Ego
tamē etiam hanc cōstare arbitroz
specialiter in duobz: vt videlicet su
per affectōnū pariter ⁊ cogitatō
nū suaz greges. mens sollicita vi
gilanter intendat. Et bene huic da
tur om̃is custodiā a q̃ cetera q̃q̃ du
as p̃cedere oīst: nisi forte q̃d ab
sit simulatōis geranē studio ⁊ pie
tatis habeāt speciē: nō virentē. Sic
enim Fontis vena scaturiēs. nisi fos
sas ante repleuerit adiacētes. nec
refluere nec sedari. nec in altūz sese
tollere preualebit: q̃d videlicet ali
as occupet: sic hūanus animus bo
nec eas quas p̃biximus manus ⁊
lingue custodias sollerter impleat
nec ad p̃fectam hanc suū p̃sio pote
rit reflecti curam: nec iocūda deu
tōis tranq̃llitate frui: nec in subli
mē diuine cōtemplatōis p̃ficere g̃
dum. **Eya** fratres. si super ne visita
tōis grām querimus sic queram⁹:
si spirituales cōsolatōes desideramus
percipere sic petamus: si celū nobis

aperire cupimus sic pulsemus. **Hoc**
temiqz triplici mō vigilemus: si ad
nuptias volumus intrare cum sp̃o
so ihesu xp̃o domino nostro: qui est
benedictus in secula amen.

De verbis apostoli: non est regnū
dei esca ⁊ potus.

Non est regnum dei esca ⁊ po
tus: s̃ iusticia et pax et gau
diū in sp̃itu sancto. Quid
pretergredimur viam: qui ad gau
diū aparamus? Est quidēz gaudiū
de regno dei. sed nō premium est.
Est gaudium de regno dei. sed non
gaudium carnale. non gaudium se
culare: non gaudium cuius extres
mū luat⁹ occupat. sed in quod ma
gis tristitia vertitur: nō deniqz gau
diū eoz qui letantur cum malefes
cerint. et exultatō que fit in rebus
pessimis est: sed gaudium in sp̃itu
sancto. Vnde autē hoc gaudium in
terim: nisi de iusticia ⁊ pace p̃cedit.
Ipsa ergo p̃cedant tanqz cellule
mellis: vt facile ad huc labilem liq
rem suauitatis solidior possit mate
ria continere. Er̃t quanto iam ipso
simplici melle fruemur: et gaudiūz
nostrū plenū ⁊ purum erit: vt non
modo in sp̃u. sed de ipso q̃z sp̃u gau
deam⁹. Er̃t quādo omnimodis erit
gaudiū sp̃uale. vt nullis iam corpo
reis occasionibz exciteē: nō operibz
miscēdie. non lacrimis penitentie. nō
exercitatōne iusticie. non probatō
ne paciētie: sed ipsa magis presen
tia spiritus in quem desiderant etiā
angeli prospicere. Interim sane ve
lut salis loco sapientia mihi cetera
odit: tanqz nō sit ⁊ ip̃a cibus. Interi
prius q̃z comedā suspiro: et nec tūc
q̃dēz p̃mitto: vt gluciā saluā meā.